

وصول مطالبات در سنگاپور

مرحله دوستانه:

مؤسسات بیمه اعتبار صادراتی با هدف حفظ حداکثری روابط میان بیمه گذار و بدهکار از یک فرآیند تخصصی جهت وصول مطالبات استفاده می نمایند. وصول مطالبات در مرحله دوستانه معمولاً در داخل مؤسسات بیمه اعتبار صورت می گیرد. در این مرحله تلاش می شود که بدهکار به صورت شفاهی و کتبی (در چارچوب قوانین و مقررات) مجاب به ایفای تعهدات گردد.

برخی مؤسسات بیمه اعتبار به منظور بررسی فعالیت ها و محل استقرار شرکت های مدیون، اقدام به اعزام نماینده محلی به این شرکت ها می نمایند. هزینه اعزام این نماینده ها معمولاً در حدود ۱۵٪ مبلغ بازیافتی بوده و میزان دقیق آن (بسته به میزان و زمان سپری شده) متغیر است. براساس مقررات داخلی، طلبکاران برای استفاده از خدمات نماینده محلی باید هزینه مربوطه را پرداخت و فاکتور دریافت نمایند. برای محاسبه سود و جرایم تأخیر (و اخذ آن از مدیون)، باید بر اساس مفاد قراردادهای منعقد شده میان مدیون و بدهکار اقدام نمود. از لحاظ فرهنگی، بدهکاران سنگاپوری به ندرت تن به پذیرش سود و جریمه تأخیر داده و معمولاً از این جریمه به عنوان ابزاری برای مذاکره میان طرفین استفاده می گردد.

تحمیل هزینه های بازیافت بدهی به بدهکار در سنگاپور مرسوم نیست. در اغلب مواقع از جریمه تأخیر (به شرط درج آن در قرارداد) به عنوان ابزاری برای مذاکره با مدیون استفاده می گردد. با توجه به هزینه بسیار بالای اقدامات حقوقی در سنگاپور، طرح دعوی صرفاً برای دریافت هزینه های وصول مطالبات به هیچ وجه توصیه نمی گردد.

فرآیندهای قانونی وصول مطالبات:

در این مرحله وکیل باید اظهارنامه ای جهت پرداخت دین خطاب به مدیون تهیه و ارسال نماید. در عمل باید با ارائه تصاویری از کلیه مکاتبات قبلی انجام شده با مدیون، برای دادگاه اثبات نمود که کلیه تلاش های قبل از اقدام حقوقی برای وصول طلب به نتیجه نرسیده است. لزوم ارائه دادخواست (از سوی طلبکار) به طرفیت مدیون به نظر دادگاه بستگی دارد.

به منظور آغاز هر فرآیند حقوقی، ارائه تصاویر فاکتورها و صورت حساب ها که حاکی از پرداخت های صورت گرفته در خصوص فاکتورهای پرداخت نشده و همچنین تصویر قرارداد که شرایط و مفاد آن برای طرفین لازم الاجراست ضروری خواهد بود. از آنجا که در مرحله طرح دعوی، طلبکار یک گام فراتر می رود، ارائه مدارک تکمیلی همچون تصاویر قرارداد، سفارشات، تأییدیه سفارشات، رسید تحویل، فاکتورها و... نیز ضروری است. در صورت وجود اختلاف میان مدیون و طلبکار، حتی سابقه مذاکرات انجام شده میان طرفین چه به صورت ایمیلی یا مکتوب نیز می تواند به وکلا کمک نماید. در صورت مذاکره شفاهی، ارائه صورتجلسات / گزارش جلسات نیز مورد نیاز می باشد.

در سنگاپور، وکلا یا نمایندگان محلی مؤسسات بیمه اعتبار در هر مرحله از کار، اقدام به انجام مکاتبه رسمی و ارسال مستندات مورد نیاز به ضمیمه آنها می کنند. به محض طرح شکایت عادی، اظهارنامه ای جهت مطالبه طلب برای مدیون ارسال می شود. بدهکار می تواند به صورت رسمی و طی مهلت های مقرر از خود در مقابل این اظهارنامه ها دفاع نماید. البته انجام چنین دفاعیات / اعتراضات بر هزینه و زمان وصول مطالبات تاثیر گذار است. به محض تعیین زمان رسیدگی، وکیل تعیین شده به اتکاء اظهارات خواهان اقدام به دفاع از پرونده می نماید، اگرچه ممکن است (حسب نظر دادگاه) از خواهان درخواست شود شخصاً در جلسه حضور یابد. رسیدگی به پرونده های حقوقی در سنگاپور گران بوده و برای اینکه دادگاه بتواند رأی صادر کرده و در مورد هزینه ها تصمیم گیری کند، ممکن است چندین جلسه رسیدگی برگزار شود. همان طور که اشاره شد هزینه رسیدگی به دعاوی در سنگاپور بسیار بالاست. البته هزینه بازیافت (توسط مؤسسات وصول مطالبات) به صورت موردی تعیین می شود و کلیه مکاتبات انجام شده میان مدیون و خواهان و میزان طلب و مدت سپری شده از سررسید آن می تواند بر این هزینه تأثیر گذار باشد.

زمان رسیدگی به پرونده ها در دادگاه های سنگاپور بسیار طولانی است و اینکه بررسی یک پرونده بین یک تا سه سال طول بکشد امری طبیعی است. چرا که برگزاری چندین جلسه رسیدگی قبل از صدور حکم نهایی ضروری می باشد. البته این زمان بستگی به میزان پیچیدگی پرونده و در دسترس بودن قاضی و وکلا دارد.

تصمیم گیری در خصوص پرداخت هزینه های صدور حکم و جرایم از اختیارات دادگاه بوده و وکلا باید نسبت به ارائه جزئیات و اطلاعات بیشتر در این خصوص به دادگاه اقدام کنند. در صورت مصالحه میان خواهان و

خوانده ، هر یک از آنها بر اساس میزان موفقیت یا عدم موفقیت در پرونده، مکلف به پرداخت هزینه های مربوطه می باشند.

فرآیندهای ورشکستگی:

مقررات مربوط به ورشکستگی شرکت ها در سنگاپور در قانون شرکت ها مصوب سال ۲۰۰۶ درج شده است. این قوانین مبتنی بر اصول قانونی انگلستان و استرالیا می باشند. یک شرکت بدهکار از طریق انحلال داوطلبانه توسط طلبکاران و یا با حکم اجباری دادگاه می تواند منحل شود. نظام ورشکستگی سنگاپور همچون قانون ورشکستگی انگلستان دارای ویژگی های طلبکار مدار می باشد. از جمله این ویژگی ها می توان به فراهم بودن امکان اخذ دارایی های مدیون به عنوان وثیقه به نرخ شناور و امکان تعیین امین اموال توسط طلبکار اشاره نمود. در سنگاپور امکان گرفتن کلیه دارایی های شرکت به عنوان وثیقه وجود دارد و هم خارج از چارچوب فرآیند ورشکستگی و هم طی این فرآیند قابلیت به اجرا گذاشتن را دارا می باشند. در طی فرآیند ورشکستگی بدهکار، می توان وثایق مأخوذه از وی را به اجرا گذاشت، مشروط بر اینکه وثیقه در مهلت مقرر در اداره ثبت شرکت ها به ثبت رسیده باشد. از جمله اهداف ویژه قوانین ورشکستگی سنگاپور، حتی الامکان بازگرداندن شرکت بدهکار به فعالیت سودآور و پرداخت طلب طلبکاران از محل عواید آن می باشد، البته در صورتی که شرکت توان بازگشت به سودآوری را نداشته باشد.

هدف فرآیند ورشکستگی در واقع ایجاد یک سیستم منصفانه و عادلانه برای اولویت بندی طلب ها و تقسیم دارایی ها میان طلبکاران و همچنین تحت تعقیب قراردادان هر فرد متهم به سوء مدیریت در انجام مسئولیت های شرکت بدهکار می باشد. پس از ارزیابی و فروش کلیه دارایی های شرکت بدهکار، مدیر تصفیه به بررسی ادعاهای واصله از طلبکاران پرداخته و نسبت به قبول یا رد آنها اقدام می کند. در صورتی که پس از پرداخت کلیه بدهی ها به طلبکاران و هزینه های تصفیه، مبلغ مازادی (از محل فروش دارایی ها) باقی بماند به سهامداران شرکت مسترد خواهد گردید.

